

Aalborg Kirkebygning

Skandinaviens Stjerne - Marts 1948

Forældrenes Pligter.

Tale af den præsiderende Biskop LeGrand Richards, holdt den 4. Oktober 1947 ved Konferencen i Tabernaklet.

Jeg føler mig saa taknemmelig, mine Brødre og Søstre, for den Lejlighed og det Privilegium, jeg har til at være her sammen med Jer og tjene Herren, og det samme er jeg, naar jeg Uge efter Uge rejser gennem Zions Stave. I er det mest vidunderlige Folk i Verden, og jeg takker Herren, at jeg er fundet værdig at være en af Jer.

Gennem den sidste Uge er vi i dette Tabernakkel blevet præsenteret for det Aronske Præstedømmes Religiøse Skuespil »Forbereder Vejen«. Jeg vil gerne paa det præsiderende Biskopraads Vegne udtrykke min Tak og Paaskønnelse til alle de, der har gjort det muligt at opføre dette: Til Søster Evelyn Wood, som har skrevet det, til Broder Mitchell, som har udført Musikken dertil, til Broder Palmer og Broder Lees, som har ledet og deltaget deri.

Efter at have set dette Skuespil tre Gange har jeg tænkt meget over Budskabet, som det gav til os. Adskillige af Talerne i denne Konference har henvist til vor Forudtilværelse, og jeg er sikker paa, at dersom vi i Dag forstod Hensigten med dette Jordeliv og vore Pligter, paa samme Maade, som vi gjorde den Gang, vilde vi være lidt mere opmærksomme overfor vore Pligter.

I Skuespillet saa vi, hvorledes Aanderne stod for at skulle fødes paa Jorden, og Fader Adam blev adspurgt, om der ved denne »Korsvej« ville være nogle til at vise dem Vej, og der blev fortalt dem, at der ville være deres Forældre og Guds Præstedømme. Dersom disse to Vejledere ikke fejlede, ville der ikke være noget for de unge at være bange for, men dersom Forældrene og Præstedømmet forfejler deres Pligter, kan vi næppe forvente, at Aanderne, naar de vender tilbage, vil blive mødt med Velkomsten: »Vel gjort, Du gode og tro Tjener«.

De af Jer, som saa dette Skuespil, vil huske, at man saa

en af Drengene glide bort fra Præstedømmets Aktiviteter, og som Grund derfor hørte man den lille Fyr sige: »Min Far gaar ikke til Præstedømmemøderne, jeg ønsker at gøre som min Far gør.«

For ca. seks Aar siden blev det samme Skuespil opført i min Gren i den Kvindelige Hjælpeforening, og ved et Møde senere blev Skuespillet diskuteret og en god Søster sagde: »Jeg tog min Mand med hen for at se dette Skuespil, og da den lille Dreng sagde: »Min Far gaar ikke til Præstedømmemøderne, jeg ønsker at gøre som min Far gør,« følte jeg, at der gik ligesom et elektrisk Stød gennem min Mand, og næste Søndag Morgen, da min lille Søn var ved at gøre sig rede til at gaa til Præstedømmemøde, sagde min Mand: »Vent et Minut min Dreng, jeg gaar med Dig,« og Drengen udbrød: »Det mener Du ikke Far, gør Du?« Jeg fangede Drengens Øjne og gjorde ham forstaaeligt, at han ikke skulle sige noget om Skuespillet, og min Mand gik med ham til Præstedømmemøde.«

Det fortælles os, naar vi rejser gennem Kirkens Grene, at det mest effektive Middel, til at afholde det Aroniske Præstedømme og de unge Pigers Programmer fra at opnaa Succes, er Uenighed mellem Forældrene. Det kan synes utroligt, at dette kan være sandt.

Broder Benson fortalte os, i sin vidunderlige Tale om Hjemmet, at Herren havde paalagt Forældrene i Israel det Ansvar, at undervise deres Børn i Troen paa den levende Gud, om Omvendelse og Daab og Haandspaalæggelse, at lære dem at bede og vandre oprigtigt for Herren i alle Ting, og han fastslog, at dersom de forsømte disse Ting, ville Synden være over Forældrenes Hoveder. Jeg vil ønske, at hver Fader og Moder i Israel maa fatte, hvad dette betyder, og hvad det vil sige, naar de skal aflægge Regnskab for deres Forvaltning af deres Privilegier som Forældre for de Aander, som blev tilladt at gaa til Jorden paa denne Dag og Time.

For kort Tid siden gav en af Lederne i det Aronske Præstedømme mig et Kopi af en Artikkel, som havde staaet i et Magasin, som udgives af Kiwani Drenge Klubben. Jeg vil

gerne læse nogle Linier derfra: »Det er den almindelige Mening, at Børn er opvakte. Efter min Mening findes der ingen større Fejltagelse. De er saa dumme, at det er et Under, at vi stadig gør virkelige nyttige Borgere ud af dem.« For at bevise sin Menings Rigtighed, fortæller han følgende Historie:

»Jeg kender en Mand, som har to smaa Drenge. Han er en veluddannet, kultiveret Herre, med en yndig Hustru og et smukt Hjem. De to Drenge er blevet opdraget paa den mest fordelagtige Maade. Denne Mand har hele sit Liv taget ud at spille Golf eller paa Langture hver Søndag Morgen, og kan De forstaa det, de to smaa Drenge er saa dumme, at de ikke kan forstaa, hvorfor de skal gaa i Søndagsskole. De synes, at de skulde have Lov til at gaa ud at fiske og svømme Søndag Formiddag i Stedet for at gaa i Søndagsskole. Intet af det deres Far siger til dem, synes at overbevise de dumme smaa Skabninger om, at de skulle tilbringe to Timer i Kirken Sondag Formiddag«.

For at spare Tiden vil jeg fortælle det næste Eksempel, han giver. Det handler om en Far og Mor, som altid begynder deres Middag med en Cocktail. De har en Søn og Datter, som gaar paa Højskole, og de faar Tilladelse til at gaa til et Middagsselskab, og her opdager Forældrene, at de begge drikker en Cocktail før Middagen. De to Børn var saa dumme, at de aldeles ikke kunde forstaa, hvorfor de ikke kunde drikke en Cocktail, skønt deres Far forklarede dem, at de ikke skulle gøre det.

En kendt Mand slog en Dag sin Finger med en Hammer og løb rundt som en vild og farvede Skyerne blaa med sine Forbandelser. Hans seks Aar gamle Søn kaldte Husets Kat for »En forbandet Kat«, fordi den løb over Bordet. Faderen bankede ham omgaaende og vaskede ham om Munden med Sæbe, men det var ham aldrig muligt at gøre den dumme Unge forstaaelig, at det var forkert at bande.

En Moder havde den Vane, naar hun var i daarligt Humor og en eller anden ringede og spurgte, om hun maatte komme og besøge hende, at sige, at hun allerede havde Gæster. Dersom en eller anden ønskede at tale med hende i Telefonen, og hun ikke var i Humor til det, plejede hun at bede sin lille Datter gaa til Telefonen og sige, at hun ikke var hjemme. Den lille Pige løj forfærdelig. Hendes Moder havde gjort alt, hvad hun kunde for at banke det ud af hende, men Barnet var den »fødte« Logner.

Maatte Fædrene og Mødrene i Israel dog forstaa Vigtigheden af at tage deres Drenge og Piger med i Kirken. Ingen Far skulle nogensinde lade sin Søn vokse op og overtræde Søndagen ved at arbejde med noget, som ikke er absolut nødvendigt. Præsident Brigham Youngs Ord til de Hellige, da de først kom ind i Dalen var, at de ville miste mere i en hel Uge ved at arbejde paa Sabbaten, end de kunde tjene paa 10 Søndage. Vi kan ikke komme bort fra Herrens Befaling om at ære Sabbaten og holde den hellig, og dersom I Fædre tror, at I kan arbejde paa Søndagen, naar I ikke skulle gøre det, maa I ikke blive overrasket, dersom Jeres Sønner er »*dumme nok*« til at gøre det samme, naar de vokser op.

Hvor ville det ikke være herligt, dersom vi i Tanker og Handlinger, ligemeget hvad det koster, kunde sige med den gamle Profet:

»Men jeg og mit Hus, vi vil tjene Herren.« Jos. 24 : 15.

Som en Modsætning til det, jeg læste før for dem, vil jeg her fortælle dem om En, som var omvendt til denne Kirke, og som kom ind paa mit Kontor for faa Dage siden. Denne Kvinde og hendes Mand kom hertil for Evangeliets Skyld. De havde haft Uheld, efter de var kommet; gennem Sygdom og Hosptialsregninger var de kommet saa langt ud, at de havde maattet flytte til en mindre attraaværdig Bydel, og jeg kender, som De kender, Historien fra mine Drengedage, om det daarlige Æble, som ødelagde en hel Kasse Æbler. Undertiden sker der saadanne uønskede Ting. Nu kom denne Søster til mig og sagde: »*Biskop, der er nogle daarlig unge Mennesker i den Ejendom, hvor vi bor, og de prøver paa, uden at der bliver sagt noget til det, at ødelægge min Datters Moral, og jeg kommer her, for at se, om der ikke kan gøres noget.*«

Vi har hørt de hellige bære Vidnesbyrd om, at de ville give deres Liv for det Vidnesbyrd, som de har, og dette er vidunderligt; men jeg kunne ønske at vide, om de vil være lige saa villige til at *leve* for deres Vidnesbyrd som til at dø for det. Naar vi derfor opdager Tilstande, som ødelægger

vore Børns Moral, Ære og Renhed, gør vi saa noget ved det? Denne lille Moder gjorde noget ved det. Vi traf Biskoppen og Stavspræsidenten paa deres Arbejde, og hun sagde: »*Biskop Richards, dersom jeg skal gøre det, vil jeg købe et Telt og tage op i Bjergene, borte fra dem, for at beskytte min Datters Dyd.*« Det er den Slags Tro, der vil vinde og bringe Forældrene Triumf i at vaage over de Børn, der er blevet betroet dem.

Jeg husker en Beretning, som jeg har læst i The Improvement Era om en af vore gode sidste Dages Helliges Mødre i Tyskland, som, da Invasionen kom, tog sine to Døtre med sig op paa et Loftskammer i et bombet Hus, vel vidende, hvorledes Hærene behandlede Kvinderne. Der skjulte de sig i adskillige Dage, og da hun endelig mente, de var sikre, gik hun ud, men hun lod Døtrene blive for at beskytte deres Dyd. Gud velsigne denne Moder og enhver Moder, som hende overalt i Verden, som er villige til af al Magt at beskytte deres Børn mod denne Verdens Ondskab.

Vi har alle hørt Historien om Søster Fielding Smith, som kom fra Mill Creek med et Læs af forskellige Produkter til det gamle Tiende Kontor her i Gaden Øst for. Den gode Broder i Kontoret vidste, at hun var Enke, og hvor svært det var for hende at klare sig, og han kunde ikke nænne at lade hende læsse Tingene af til Tiende Kontoret. Han sagde. »*Tag det med Hjem igen. Du behøver det saa vel som nogen i denne Kirke.*« Men Søster sagde: »*Jeg kan ikke gøre det. Mine Børn maa vide, at vi betaler vores Tiende.*« Hun vidste, at denne Lektie maatte hun lære sine Børn. Havde hun en Forudanelse? Hendes Søn voksede op og blev en Herrens Profet, som præsiderede over denne store Kirke.

Da jeg var Biskop over en Gren, og vi var ved at bygge et Mødehus, kom der en Dag en lille tysk Enke til mig og sagde: »*Biskop, jeg har ikke modtaget Besked om, hvor meget jeg skal give som min Del til Mødehuset.*« Jeg sagde: »*Nej, Søster, og De vil heller ikke faa noget opgivet. Drag De kun Omsorg for de smaa Børn, som Deres Mand har ladt Dem tilbage med, saa skal vi nok bygge Mødehuset.*«

»*Aa, Biskop,*« sagde hun, »*jeg maa være i Stand til at hjælpe med det Mødehus, saa at jeg kan sige til mine Børn, at vi har gjort vor Del.*« Saa sagde jeg: »*Gud velsigne Dem, Søster, men saa maa De sige, hvor meget Deres Del skal være,*« og hun gav os et godt Bidrag til Mødehuset. Jeg har mødt hendes Børn paa mine Rejser fra Sted til Sted og har fundet dem aktive. Jeg vil sige Dem, hun kastede ikke sit Brød forgæves paa Vandet, for som en af de gamle Profeter siger: »*For Du skal finde det efter mange Dage.*«

Husker De, hvad Alma gjorde, da hans Søn Alma ikke vandrede paa Herrens Veje og prøvede at ødelægge Herrens Kirke. Han lod ikke Herren faa Ro, han vedblev at bede Herren hjælpe, indtil en Engel viste sig for hans Søn og for Mosiahs Sønner, og da Englene talte til Alma og Mosiahs Sønner, fik han Jorden til at skælve. De blev alle ledende Embedsmænd og arbejdede som Missionærer blandt Lamanitterne, og en efter en afslog de at være Konge over Folket, idet de hellere ønskede at være Missionærer blandt Lamanitterne. Her har vi Almas egne Ord:

»O, at jeg var en Engel og kunde faa mit Hjertes Ønske opfyldt, saa at jeg kunde gaa ud og tale med Guds Basun med en Røst, der kunde bringe Jorden til at skælve og raabe Omvendelse til alle Folk. Ja, jeg vilde forkynde Omvendelse og Forløsningsplanen til alle Sjæle ligesom med en Tordenrøst, at de skulde omvende sig og komme til vor Gud, at der ikke mere skulde være nogen Sorg paa al Jordens Kreds«. Alma: 29 : 1, 2.

Den største Sorg paa Jordens Kreds er, naar Mænd og Kvinder gaar bort fra Herrens Veje, thi sandt er det som Profeten siger:

»— — *de Troløses Vej er haard.*« Ord. 13 : 15.

Jeg ønsker at opfordre Dem til at bede for Deres Børn, at arbejde for Deres Børn og gøre alt, hvad der staar I Deres Magt for at hjælpe dem til Frelse. Gud vil ikke altid sende en Engel fra Himmelen, som han gjorde for at besvare Almas Bøn, men jeg vil sige Dem, der er Mænd og Kvinder i denne Kirke i tusindvis, ja titusindvis, som er Engle fra Himmelen i Guds Hænder, til at vise Ungdommen i Zion Vejen til evigt Liv.

Jeg ønsker at fortælle Dem, hvordan Herren bruger nogle af disse. En af vore gode Brødre, som var Præsident over et Højpræstquorum, han er siden gaaet bort, fortalte mig selv denne Historie. Han arbejdede i Byen, og en Nat, da han kørte op af Main Street, saa han en Dreng i Uniform blive antastet af en daarlig Kvinde. Han sagde: »*Noget i mig sagde: »Stop og red den Dreng«.*« Jeg kørte min Vogn ind til Siden, gik over og tog Drengen i Armen og sagde: »*Kom og gaa med mig.*« Kvinden sagde: »*Nej, han skal ikke, han tilhører mig.*« Men denne Broder sagde: »*Jeg overgiver Dem til Politiet,*« og da hun i det samme saa en Politibetjent staa paa Hjørnet, gik hun bort. Han tog Drengen med sig og fik ham beroliget og anbragte ham i et Hotel. Drengen sagde, at han aldrig havde mistet sin Dyd, og han sagde: »*Jeg ved ikke, hvordan jeg var kommet i den Tilstand.*« Saa gav han Drengen sit Navn, og Drengen skrev til sin Moder i Virginia og efter faa Dages Forløb modtog denne gode Broder et Brev fra Drengens Moder, som lød omtrent saaledes:

»*Jeg ved ikke, hvorfor De standsede Deres Bil og reddede min Søn, men jeg bad til Gud denne Nat for ham, som jeg aldrig har gjort før, og Herren brugte Dem som et Redskab til at redde min Søn.*« Dersom jeg havde Tid, kunde jeg fortælle Dem, hvordan Herren bruger Biskopperne og Raadgiverne i det Aroniske Præstedømme og i de unge Pigers Organisationer og Lærerne i de forskellige Foreninger indenfor Kirken til at hjælpe Forældrene. Derfor, for at vende tilbage til Ordene i Skuespillet, saa er der Forældrene ved Korsvejen, samt de store Organisationer indenfor Præstedømmet i denne Kirke, til at vise Ungdommen Vejen.

Maa Gud hjælpe begge til at bruge al deres Magt til at frelse vore Drenge og Piger. Jeg beder i Jesu Kristi Navn, Amen.

ODENSE GREN HOLDER AUKTION

Odense Gren afholdt for faa Uger siden en Auktion for at faa Penge ind til nye Stole til Mødelokalet. Der var 70 tilstede, og Auktionen gav 820 Kr. til det gode Formaal.

En Hilsen til den kvindelige Hjælpeforening i Danmark.

Der er indløbet en Julehilsen til Den Kvindelige Hjælpeforening i Danmark. Det er ganske vist meget sent, men den er lige velment, og den kommer i Stedet for til Den Kvindelige Hjælpeforenings Fødselsdag. Det Budskab, der findes deri, gælder ikke blot for Julen, men til alle Tider, og ikke mindst for Medlemmerne af den Forening, som netop har en stor Opgave i at bringe »Fred til Jorden og god Vilje blandt Menneskene.« Julehilsenen er fra »The General Board of Relief Society« og lyder saaledes:

»Endnu engang lyder de elskede Julesange og det hellige Hosanna ud i Vinternatten. Endnu engang sendes den ældgamle Bøn for Fred og god Villie til vor Fader i Himmelen. Atter beder vi om Styrke og Mod til at gøre vor Del til at skabe god Villie og Fred«.

»Ære være Gud i det højeste, og Fred paa Jorden, i Mennesker Velbehag«.

Luk. 2 : 14.

Det er Hovedbestyrelsens Bøn, at Kvinder overalt maa modtage Julens Budskab i dets Fylde, og at deres Hjerter maa fyldes med god Villie og Fred.

Deres hengivne

Belle S. Spafford.

Marianne C. Sharp. *Velma M. Simonsen.*

Nytaarshilsen til Primary Foreningen i Danmark.

Der er ligeledes indløbet en Nytaarshilsen til Primary. Den lyder:

Kære Medarbejdere:

Det forløbne Aar har været et *Mærkeaar* for Primary Foreningen. Modtag herigennem vor Tak for alt, hvad I har gjort for at gøre det dertil.

Det er os en stor Glæde at sende vore bedste Ønsker for det nye Aar.

Med kærlig Hilsen

General Board of Primary Association.

En Fødselsdag.

Den 17. Marts fejrer »Den Kvindelige Hjælpeforening« sin Fødselsdag, idet det er 106 Aar siden, at denne Forening stiftedes i Jesu Kristi Kirke af sidste Dages Hellige. Der var 18 Kvinder, som blev sammenkaldt af Profeten for at danne en saadan Forening. I Dag har »Den kvindelige Hjælpeforening« over 80,000 Medlemmer.

Alle Kvinder baade unge og gamle tager Del i Foreningens gode og ikke helt almindelige Arbejde. Vore Kvinder har et stort Ansvar. Et af dem er at være en Støtte for Præstedømmet, altid at være parat med Hjælp til syge, gamle, ensomme og fattige. Derforuden deltager Foreningen i et Kæmpearbejde gaaende ud paa at samle Forraad til Krigstider og andre Katastrofer. Endelig har hvert Medlem en Pligt til at efterleve Evangeliet, saa godt de formaar, samt hjælpe andre Medsøstre til en Forstaaelse deraf.

»Den Kvindelige Hjælpeforening« er en Velsignelse fra Herren til sin Kirkes Kvinder, maa vi derfor være værdige til den Velsignelse, og gøre alt hvad vi kan for at fremme dens Arbejde og Hensigt.

Foraarskonferencerne

i den danske Mission.

AALBORG: Den 3.—4.—5. April.
AARHUS: Den 10.—11.—12. April.
ESBJERG: Den 17.—18.—19. April.
ODENSE: Den 24.—25.—26. April.
KØBENHAVN: Koncert den 30. April — 2.—3. Maj.

Præsidenten for den europæiske Mission besøger Danmark.

Præsidenten for den europæiske Mission Alma Sonne og Hustru samt Sekretær W. G. Bennet vil overvære Konferencerne i Aalborg og Aarhus. Det vil blive en vidunderlig Oplevelse, og det forventes, at der gøres alt for at gøre Foraarskonferencerne saa gode og indholdsrige som muligt. Det forventes ogsaa, at de vil blive saa store som aldrig før.

Trosartiklerne.

3. Vi tror, at alle Mennesker formedelst Kristi Forsoning kunne blive frelste ved at adlyde Evangeliets Love og Ordinancer.

For at tilvejebringe Forløsning for Menneskehedens Overtrædelser, i Følge hvilke den menneskelige Race var underkastede Dødens Magt og Syndens Baand, fremstod en Forløser i Personen Jesus Kristus, den anden Person i Guddommen, som besad Opstandelsens Magt i sin egen Person, og brød Dødens Baand og løste Menneskene fra dens Magt, ved at tilvejebringe Opstandelsen fra de Døde, en Realitet, i hvilken alle Mennesker født ind i denne Verden engang ville deltage i.

Jesus Kristus løste ogsaa Menneskene af deres Synders Baand, paa Betingelse af, at de accepterede Principperne i hans Evangelium og adlød Lovene og Ordinancerne deri.

Henvisninger: (Menneskene frelses gennem Kristi Forsoning). Dan. 12 : 2. Joh. 5 : 26, 29. Ap. Gj. 24 : 14—15. Aab. 20 : 12—13. Rom. 5 : 18. 1. Kor. 15 : 21—22. (Ved Adlydelse af Evangeliet). Mark. 16 : 16. Heb. 5 : 9. Matt. 28 : 19—20. Matt. 19 : 16—22.

»Men vil Du vide, Du tomme Menneske, at Troen uden Gerninger er unyttig.« Læs Jakobs Brev, 2. Kap.

Et amerikansk Avisudklip.

Logan S. D. H. venter en dansk Sanger!

Jørgen Hyllested, forhenværende Medlem af den kongelige danske Opera vil paa Søndag Kl. 7,30 blive præsenteret i Logan Tabernakkel i Jesu Kristi Kirke af sidste Dages Hellige og deltage i Logan S. D. H. Konference.

Han ankom til dette Land i Aar og har sunget Partier i »Carmen«, »Falstaff«, »Porgy and Bess« og i nogle danske Operaer.

Kredslærernes Budskab
for Marts.

En af Missionærerne i den danske Mission bruger at læse 17 følgende Spørgsmaal op for Venner, der undersøger Kirken. Ikke for at de skal bevare dem, men Dels for at de kan se, hvad der kræves af en sidste Dages Hellig, og Dels for at de kan gøre op med sig selv, om de tror sig i Stand til at overholde dem, før de bliver Medlemmer af Kirken. Maaske Medlemmerne af Kirken en Gang imellem skulle stille sig selv de samme Spørgsmaal og gøre op med sig selv, om der er noget, der bør rettes.

1. Lever Familien sammen i Fred og er der Kærlighed og Sammenhold mellem Mand og Hustru?
2. Har Forældrene det rette Sammenhold og den rette Kærlighed med Hensyn til Børnene?
3. Lever Børnene i Kærlighed og Fred med hverandre, som Brødre og Søstre?
4. Har Børnene Respekt og Ærbødighed for deres Forældre?
5. Holder Familien Bøn hver Morgen og Aften. Lærer Forældrene deres Børn at bede højt, saavel som at bede for dem selv?
6. Bagtaler De, eller taler De ondt om Deres Naboer eller om hinanden i det hele taget, og er der Strid og Uenighed indenfor Familien eller mellem Dem og Deres Naboer og Bekendte?
7. Accepterer De Kirkens Præsident som Profet, Aabenbarer og Seer?
8. Accepterer og opretholder De Guds Præstedømme, Kirkens General Autoriteter og vore lokale Autoriteter i Missionen, Distriktet og Grenen?
9. Accepterer og tror De paa Evangeliets Gengivelse og paa Profeter, som er kaldet og inspireret af Gud til at udfore Hans Befalinger paa Jorden?
10. Accepterer De Kirkens Lærdomme?

11. Er De til Stede ved Nadvermøderne og nyder De Nadveren værdigt?
12. Holder De Herrens Dag, Søndagen, hellig?
13. Er der nogen i Familien, som misbruger Guds Navn?
14. Er Familiemedlemmerne ærlige og sanddrue?
15. Er Familiemedlemmerne rene i Tanker og Gerninger, er de kyske?
16. Betaler De Tiende og Fasteoffer?
17. Holder De Visdomsord?

Poul Andersen.

Jeg ønsker at vide?

Spørgsmaal:

Hvorfor var det nødvendigt for Profeten Joseph Smith at ordinere Oliver Cowdery til det Aronske Præstedømme igen, efter at de allerede var blevet ordineret af Johannes Døberen?

Svar:

Efter at Johannes Døberen havde lagt Hænderne paa Joseph Smith og Oliver Cowdery og ordineret dem, instruerede han dem om at gaa ned i Vandet og døbe hinanden. Der er to Grunde, hvorfor de skulde gøre disse Ting. Først, at ordinere til Præstedømmet før Daaben, er i Modstrid med Kirkens Orden, derfor blev de befalet at ordinere hinanden med Præstedømmet paa den regulære Maade, efter at de var døbt. Men paa den anden Side kunde de ikke døbe hinanden uden at være i Besiddelse af Præstedømmet, derfor maatte de ordineres af Johannes før Daaben. For det andet, Engelen gjorde for dem, hvad de ikke kunde gøre selv. Der var ikke en levende Sjæl paa Jorden, som holdt Præstedømmets Nøgler. Derfor var det nødvendigt at sende et Sendebud, der kunde gengive denne Kraft. Det er mod Himmelens Lov, at de, der har forladt Jordelivet, skal gaa til de levende paa Jorden. Kun i Tilfælde, hvor det jordiske Menneske ikke kan handle, er det nødvendigt, at de, som har gaaet gennem Opstandelsen, kan gaa ned og handle for dem.

Rekreation og Dans.

Udtalelser af Brigham Young.

De, som holder Pagten og tjener Gud, og som ønsker at hvile Sindet og træne Legemet, gaa og glæd eder i Sang og Dans og al anden uskyldig Rekreation, men lad altid Gud være i Dine Tanker, og han vil velsigne Dig.

Der er mange af vore Søskende, der paa Grund af gamle Traditioner og falske religiøse Forlangender aldrig har sat deres Ben indenfor et Teater eller svunget sig efter Musikkens Rytme, førend de blev sidste Dages Hellige, men nu tager de Del deri med Glæde og uden at føle nogen Synd derved. Grunden til, at de glæder sig nu, er den, at de har gaaet hungrige i mange Aar efter noget, som virker opmuntrende paa Sjæl og Legeme, og som gør dem bedre i Stand til at bære Dagens Byrder. Mange Tusinde Mænd og Kvinder har faaet en for tidlig Grav paa Grund af Mangel paa gensidig Opmuntring, som gør dem sunde og styrker Helbredet. Alle Midler, som paa en naturlig Maade styrker Legemet og Aanden, er Gaver fra Gud.

Dog ønsker jeg dette forstaaet tilfulde, at Leg og Dans ikke er en Del af vor Gudstjeneste. Spørgsmaalet rejser sig mange Gange, hvorfor vi gør disse Ting. Jeg svarer da, at derved formaar Legemet bedre at følge Aanden. Mit Sind og min Hjerne arbejder som en Slave til alle Tider, derfor er det, at jeg blandt andre glæder mig over Afvekslingen i Leg og Dans, det giver mig Anledning til for en Stund at glemme alle Bekymringer, saa at Sindet kan hvile, medens Legemet faar Øvelse.

Der findes ikke Musik i Helvede, al god Musik er fra Himmelen. De skønne Harmonier virker opløftende, og helt naturligt følger Legemet med i deres Svingninger, selv smaa Børn, som aldrig har set en Dans, bevæger sig i Rytmen. Tror De, Børn er under den Ondes Indflydelse i saadanne Stunder?

Jeg er imod, at en Sal, som er indviet til Gudstjeneste,

bliver benyttet til Fester og Legepladser. Rekreationssale burde anskaffes i den Udstrækning, som de er nødvendige. Den, som ikke kan have Gud med sig i uskyldige Fornøjelser og Dans, bør helst lade være at deltage deri.

Missionsstævnet aflyst

Det var sikkert en stor Skuffelse for mange, da vi for ca. to Uger siden fik Besked paa ikke at afholde noget Missions- eller Ungdomsstævne. Det første Præsidentskab har ønsket, at der Verden over ikke afholdes andre Konferencer end de sædvanlige Foraars- og Efteraarskonferencer. Baggrunden for denne Befaling er, at vi ikke bør samles saa mange Mennesker i disse vanskelige Tider, hvor der er Rationering paa alle Ting, og hvor Millioner af Mennesker sulter og lider rundt om i Verden.

Vi maa bøje os for denne Kendsgerning og indrømme, at vi blot ikke havde tænkt saa langt. Det første Præsidentskab har udsendt denne Erklæring paa et tidligt Tidspunkt, og de kunde jo ikke vide, at Danmark var i saa god Tid med Tilrettelæggelsen af et Missionsstævne.

Vi ønsker herigennem at takke alle Distrikterne og Grenene, som saa beredvilligt og ivrigt gik i Gang med Forberedelserne, og vi haaber ikke, at de paabegyndte Programmer og Aktiviteter paa nogen Maade gaar til Spilde, da de jo udmærket kan bruges ved Fester, Koncerter o. l. Lejligheder. Specielt ønsker vi at takke Aalborg, for det var jo dem, det gik mest ud over, da de allerede havde aftalt og bestilt alt vedrørende de store Arrangementer, der skulde have været løbet af Stabelen. Tak, Aalborg! Vi haaber, I faar Jeres Chance til næste Aar.

Da vi nu ikke faar noget Missionsstævne, forventes det, at Foraarskonferencerne bliver saa store og gode som aldrig før. Det samme gælder de Grenskonferencer, som skal afholdes i Aarets Løb. Husk, at Præsident Sonne vil være til Foraars-Konferencerne i Aalborg og Aarhus; og saa fortsat godt Arbejdshumør.

Missionspræsident
Alma L. Petersen.
Hovedbestyrelserne for

U. M. F. — *Sigfred Andersen.*
U. K. F. — *Inger M. Bukke.*

Ris fra Amerika.

Vi sender igennem Stjernen vor hjerteligste Tak til *Den danske Missionærorganisation i Utah*, som paa en vidunderligMaade har tænkt paa de danske Søskende, idet de har sendt ca. 350 Pund Ris, ca. 50 Pund Rosiner og to store Pakker med Karameller. De gode Ting er fordelt mellem Landets 5 Distrikter, hvor der skal holdes Festaftener for Søskende. Vi haaber, Søskende maa nyde den gode Portion Risengrød med Rosiner og ikke mindst Karamellerne, som vi har maattet betale 140 Kr. i Told for, idet den Slags Ting er Luksus i Danmark, og der er en meget høj Told paa alle søde Sager.

Vi paaskønner den kærlige Tanke og sender den danske Missionærorganisation vor kærligste Hilsener og Tak.

Præsident Alma L. Petersens Fødselsdag.

Den 12. Februar fejrede jeg min 70 Aars Fødselsdag. Det blev en uforglemmelig Dag. Skønt jeg ikke troede, at ret mange vidste Besked om min Fødselsdag, strømmede det ind fra Morgenstunden med smukke Gaver, Blomster, Telegrammer og Breve fra Søskende Landet over. Det glædede og varmede mit Hjerte at føle, hvor mange Venner jeg har i Danmark, og jeg sender herigennem min hjerteligste Tak for alt, hvad De alle har gjort for at gøre denne Dag saa uforglemmelig og skøn. Ogsaa en Tak til Københavns Gren, som holdt den smukke Festaften for mig. Det er Minder, som jeg vil tage med mig, naar jeg forlader Danmark, og som aldrig vil udslettes. Maa Herren velsigne alle Søskende i den danske Mission.

Deres Broder og Ven
Alma L. Petersen.

Missionærkonference i København

Lørdag den 21. Februar samledes alle Missionærerne i København Distrikt til en lille Konference. Kl. 10,30 begyndte Konferencen med et Vidnesbyrdmøde, der varede uafbrudt til Kl. 15. Alle var mødt fastende. Der var ialt 44 Missionærer, der bar Vidnesbyrd, og der var, som altid ved Missionærmøder, en vidunderlig Aand og Stemning. Kl. 19,30 samledes de atter til en lille Festlighed, hvortil Grensforstanderskabet og Distriktspræsidenter var indbudte som Gæster. Aftenens Program afvekslede med Musik, Taler og Lysbilleder og som Dessert serveredes amerikansk »Jello« med Annanas og Kager, Bolscher og Nodder. Det blev en Aften, der lovede godt for det fremtidige Arbejde.

Fra Missionsmarken

Grenskonference i Aalborg.

Søndag den 18. Januar indledte Aalborg Gren med en lokal 3 Dages Konference, der ikke stod tilbage for de ordinære Distriktskonferencer i Kvalitet.

Klokken 9 begyndte Præstedømmets Møde med 29 Tilstedeværende. Distriktspræsident Henry Løjborg udtalte sin Taknemmelighed for Kirken og den Betydning, den havde haft for ham. Grensforstander Arnold Bukke holdt 5 Aars Jubilæum som Grensforstander og talte om den Udvikling han i den forløbne Tid havde faaet. Resten af Tiden blev overgivet til Brødrene, som bar deres Vidnesbyrd. Under Ledelse af Præsident Werner Andersen udførte Søndagsskolens Klasser et smukt Program, der var 108 tilstede.

I Aftenmødet Kl. 7 talte Grenens Ledelse inspireret over forskellige af Kirkens Lærdomme. Talerne var i Særdeleshed rettet til de mange Besogende, som var til Stede. Der var 138 tilstede.

Den forste Konferencedag var overmaade vellykket.

Mandag den 19. Januar, Konferencens anden Dag, stod den kvindelige Hjælpeforening for Programmet. Det var et lødigt Program, som afvekslede med Sang, Musik, Recitation o.s.v., smukt udført af Søstrene. Det var en særdeles god Aften.

Onsdag den 21. Januar afsluttedes Konferencen. Ungdomsforeningen og Primary Organisationens Medlemmer kappedes om at udfolde deres Talenter i den lettere Genre, med stor Dygtighed, og til stor Moro for den tætpakkede Forsamling. Med Ros og Anerkendelse til alle Sider sluttede den helt igennem, for Medlemmer og Venner, opbyggede Konference.

Møde i Helsingør.

Lørdag den 14. Februar tog alle Missionærerne fra København op til Helsingør, hvor de skriftede hele Dagen. Om Eftermiddagen ankom Københavns Ungdomsforenings Sangkor samt en Del Medlemmer. Der blev holdt Møde Kl. 19, og i den tætpakkede Sal var der 103 til Stede, hvoraf ca. 30 var Besøgende. Distriktspræsident Enoch Andersen, Raadgiver i Grensforstanderskaber Julius Andersen og Præsident for U. M. F. Alfred Hansen talte inspirerende til Forsamlingen. Ungdomsforeningens Sangkor sang flere smukke Sange. Fortsæt det gode Arbejde!

Fødselsdage i Aalborg.

Den 7. Februar blev et af Kirkens kendte Medlemmer, Broder Valdemar Gerlach, 60 Aar. Dagen viste paa en smuk Maade, hvor afholdt Broder Gerlach er ikke alene indenfor Kirken, men ogsaa udadtil. Broder Gerlach har altid været en Stridsmand for Kirkens Idealer, og vi giver ham herigennem vor Lykønskning og føjer Haabet til om mange virksomme Aar for Broder Gerlach.

Lørdag den 21. Februar fejrede Søster Ellen Hansen sin 70 Aars Dag. Søster Hansen har været et trofast og aktivt Medlem af Kirken i 36 Aar, og hun er altid fuld af Virkelyst. Hvorledes Vejret end er, møder den aldrende »Viking« altid i godt Humør og med Smil til enhver. Vi ønsker Søster Hansen hjertelig til Lykke og udtaler Haabet om en lys og lykkelig Livsaften.

Fredag den 19. Marts fylder Søster Else West 80 Aar. Søster West kan som saa mange Mormonkvinder glæde sig ved et godt Helbred og kan se tilbage paa et anseeligt Spand af Aar som Medlem af Kirken tillige med sin Mand, Broder Albanus West. Det er altid opbyggeligt at besøge det ærværdige Ægtepar, som forlængst har holdt Guldbryllup, i deres smukke Hjem. Vi ønsker Søster West hjertelig til Lykke og ønsker hende en fredfyldt Livsaften tillige med sin Ægtefælle.

Jo.

Daab:

HERNING: Den 5. Oktober 1947 blev Edith Lillian Overgaard døbt af Missionær John Christensen, Haandspaalæggelse af Missionær Dean E. Salvesen.

AARHUS: Den 4. Januar 1948 blev følgende døbte: Conny Helsberg Hansen blev døbt af Missionær Leslie S. Raty, Haandspaalæggelse af Ældste Tage Davidsen. Gunhild M. Jensen blev døbt af Missionær Poul R. Andersen, Haandspaalæggelse af Ældste Richard Nielsen. Johanne Marie Sørensen blev døbt af Ældste Frede Thomsen, Haandspaalæggelse af Missionær Elvin Lunt. Grethe Thomsen blev døbt af Missionær Max Landon, Haandspaalæggelse af Ældste Gordon Andersen. Conny Viola Rasmussen blev døbt af Missionær Elvin Lunt, Haandspaalæggelse af Missionær Aage Boeslund.

Vi byder de nye Søskende hjertelig til Lykke og velkommen i Kirken.

Velsignelser:

ESBJERG: Den 21. December 1947 blev Søn af Børge Olsen og Rosa Thomsen velsignet af Missionær Laurence Nielsen Clark og givet Navnet John Olsen.

Ordinationer:

AALBORG: Den 19. Januar blev følgende Ordinationer i Præstedømmet foretaget: Tage Bernhard Hundrup blev ordineret til Diakon af Ældste Henry Løjborg. Severin Jensen blev ordineret til Diakon af Ældste Henry Løjborg. Christian Nielsen blev ordineret til Diakon af Missionær Edsel Jørgensen. Harry Guglielmetti blev ordineret til Diakon af Missionær Willis Petersen. Christian Holm Bendtsen blev ordineret til Lærer af Ældste Arnold Bukke.

Emigration:

HORSENS: Først i December 1947 rejste Svend Børge Emmer, Gerda Skovby Emmer, Inger Lise Emmer og Poul Erik Emmer fra Horsens til Salt Lake City, Utah.

AALBORG: Den 1. Januar 1948 rejste Michael Angelo Giessing, Esther Marie Giessing, Orson Michael Angelo Giessing og Aage Bartholdt Giessing fra Aalborg til Salt Lake City, Utah.

ESBJERG: Den 6. Januar 1948 rejste Gunner Christensen, Poula Vandborg Christensen, Fin Vandborg Christensen og Ole Vandborg Christensen fra Esbjerg til Orem, Utah.

AARHUS: Den 6. Januar rejste Kirstine Andersen Jacobsen, Gerda Jacobsen Malvær Dahl, Ane Kathrine Jacobsen, Kirsten Margrethe Molvær Hassager fra Aarhus til Salt Lake City, Utah.

Missionærankomster:

Den 27. Januar ankom følgende Missionærer: Scott Merlin Hardy, Los Vegas, Nevada beskikket til at arbejde i Grenaa. William Stewart Newbold, Riverton, Utah, beskikket til at arbejde i Randers. Richard DeVal Jensen, Sacramento, Californien, beskikket til at arbejde i København. Herbert Niels Pedersen, Sandy, Salt Lake City, Utah, beskikket til at arbejde i København.

Forflyttelser:

Den 28. Januar blev Mark A. Fowler flyttet fra Nørresundby til Nykøbing Falster. Samme Dag blev Glendon Moulton flyttet fra København til Nykøbing Falster. Samme Dag blev Jack Kendall Ray flyttet fra København til Køge. Samme Dag blev Orson R. Christensen flyttet fra Randers til København. Samme Dag blev Ray William Hansen flyttet fra Grenaa til Aalborg. Den 3. Februar blev Nick R. Petersen flyttet fra Løgstør til København. Samme Dag blev William H. Tingey flyttet fra Thisted til Silkeborg. Samme Dag blev Emerson Blaine Sørensen flyttet fra Silkeborg til Thisted. Samme Dag blev Donal T. North flyttet fra Silkeborg til Haderslev. Samme Dag blev George W. Felsch flyttet fra Haderslev til Silkeborg.

SØNDAGSSKOLEN

NADVERENS

O salig er den Paaskefest
da Herren, Jesus Krist,
mig skænkede sit Liv sit Blod
og atter op af Graven stod. —

KORLEKTIER

1. Søndag: Ef. 6 : 1. I Børn adlyder eders Forældre i Herren, thi dette er ret. —

2. Søndag: Ap. Gr. 13 : 37. Men den som Gud oprejste saa ikke Forraadnelsen.

3. Søndag: Johs. 11 : 25. Jesus sagde: »Jer er Opstandelsen og Livet; den som tror paa mig, skal leve, om han end dør.

4. Søndag: *Ap. Gr.* 13 : 29—30. Men da de havde fuldbragt alle Ting, som ere skrevne om ham, tog de ham ned af Korset og lagde ham i en Grav. Men Gud oprejste ham fra de Døde. —

Med Vemod, men med usigelig Taknemmelighed mindes vi Paasken. Vi »Sidste Dages Hellige« holder Paaskefest hver Fastesøndag, naar vi samles til Fastemøde og bekender os til Gud. Vi frydes derved og styrkes i vor Tro paa Opstandelsen og det evige Liv. — *R. O.*

»*5 Minutter før Tiden*« er Søndagsskolens Valgsprog.

INDHOLD:

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.
Ansvarshavende Redaktør: Alma L. Petersen, Priorvej 12, København F.

Klostertrykkeriet - København